

ZMAJEVO OKO

Rujan 2009.

broj 15

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE ROGOZNICA

TEMA BROJA: Međunarodna razmjena učenika "Alpe - Jadran"

Izbor iz ovog broja:

Eko teme

Susreti s pjesnicima

Razgovori

Zadruga

Učenički literarni i likovni radovi

ZMAJEVO OKO

ČASOPIS OSNOVNE ŠKOLE
ROGOZNICA
BROJ 15
ROGOZNICA, RUJAN 2009.

UREDNIŠTVO:

Glavna urednica:
Blaga Miliša, prof.

Likovna urednica:
Paola Glavurtić, prof.

Dizajn:
Paola Glavurtić, prof.

Novinari:
Martina Vidović 8.r.
Valentina Živković 8. r
Maja Vidović 8. r.

Novinari – suradnici:
Dijana Goleš, ravnateljica
Paola Glavurtić, prof. lik.
kulture

Lektura:
Blaga Miliša, prof.

Naslovnica:
Fotografija i obrada:
Paola Glavurtić, prof. lik.
kulture,
Zmaj, nepoznat autor

Prethodna stranica:
Jurica Bolanča, 7. R
Peristi, akvarel

Riječ urednika:

Dragi učenici, roditelji, učitelji i svi oni koji ćete primiti u ruke novi broj lista naše škole. „Zmajevsko oko“ i ove godine obiluje novostima i događanjima koja su pratila proteklu školsku godinu. Među njima vrlo važno mjesto zauzimaju brojni susreti, pa i na međunarodnoj razini, suradnje, predstave, proslava Dana škole, rad naše zadruge Krtol i mnogošto drugo. Ekološki identitet naše škole i ove godine smo nastojali opravdati, čime odišu mnogi članci i fotografije s kojima ćete se susresti u ovogodišnjem listu. Također smo se tradicionalno oprostili od naših dragih osmaša, nagradivši one najbolje među njima prigodnim poklonima. Slijedeći već utvrđenu vizualnu prepoznatljivost našega lista, redakcija „Zmajevskog oka“ vas pozdravlja i želi puno uspjeha.

Sadržaj:

str.

Dani kruha.....	4
Susret ss Sanjom Pilić.....	5
Eko teme.....	6
Zadruga.....	8
Pjesnik Slavko Babačić.....	9
Škola u prirodi.....	10
Božić i Nova Godina.....	11
Međunarodna razmjena učenika „Alpe – Jadran“.....	12
Sigurno u prometu.....	15
Maškare.....	16
Naša kreativnost, naša mašta.....	20
Izmišljeni intervju.....	22
Razgovori: profesor Badžim.....	23
Razgovori: profesorica Blaga.....	24
Izlet nastavnika u Međugorje.....	25
Izmišljeni intervju.....	26

Fotografija:
Osmi razred 200872009

DANI KRUHA OBILJEŽENI U NAŠOJ ŠKOLI

U PONEDJELJAK, 21.10.2008. U HOLU ŠKOLE OBILJEŽILI SMO DANE KRUHA. UČENICI I NJIHOVI RODITELJI PRIPREMILI SU KRUŠNE PROIZVODE KOJE SMO IZLOŽILI. U CIJELOJ PRIČI NEIZOSTAVNO JE PODUZEĆE „KRKA“ KOJA SUDJELUJE KAO SPONZOR SVOJIM PROIZVODIMA. UČITELJI ZAJEDNO S UČENICIMA PRIPREMILI SU PRIGODAN PROGRAM, A NAŠ SVEĆENIK DON FILIP RODIĆ JE SVU HRANU BLAGOSLOVIO. NA KRAJU PROGRAMA SVI SMO BLAGOVALI SA LIJEPO DEKORIRANIH STOLOVA, ALI CIJELO VRIJEME S MISLIMA NA ONE KOJI U OVOM TRENUTKU NEMAJU ŠTO JESTI.

BABIN KRUH

Svakog jutra
Probudi me miris bakinog kruha
Ona ga vrijedno mijesi
Dok ne bude spreman za jesti
Svaki dan je sve ukusniji
I u mom srcu sve topliji.

Valentina Živković 8.

BABIN KRUV ISPO PEKE

Malo je onih koji žive u Dalmaciji, na selu kraj mora ili u Zagori, a da ne znaju šta je to kruv ispo peke ili pogača. Od malih nog, kad prohodaš, nosiš u ruci koru kruva od pogače. Neću nikad zaboravit kako je to moja prababa radila: ujutro, rano, baba bi donila iza banka u kantunu kužine brime suvoga pelina i lozja, tanjih gran od maslinjake i mali smilj. U kući, na stolu, uvijek u istoj zdili zamisla bi tisto. U malon plavon potu bi na kraju šporeta stala topla voda za razmutit kvas. Pomalo bi to ona radila, ka da vrime stoji, ali spretno i točno, dodavala bi vode, soli, brašna pa opet vode i sve glavu na bandu mećala ka da na vagu stavlja. Rukavi bi joj bili zavrnjeni do lakta, šudar vezan na vr glave, a na drobu bi joj se od brašna zabilila traveša. Kad bi umisla išla bi doli naložit oganj. Šibice su uvijek stale na iston mistu, u jednoj buži u zidu. Najprije bi užgala smilj ili ježinac pa onda kršje i najgornje malo debljega od maslinjake. Dok bi to izgorilo, ogrijala bi peku, primisla bi jedan put tisto i odnila ga doli. Žeravu bi smela u kraj komina, metlon od šiblja bi očistila ploču, ako bi bila vruća, onda bi je malo poprskala vodom da se oladi i tek onda izvrnila tisto na nju. Brzo bi ga poklopila pekon, a peku bi zagrnala najprije žeravon pa lugon da drži toplinu. Nikad nije na sat gledala ni marila za vrime. Znala bi po žeravi koliko se pogasala i kako kruv miriše da je brzo gotov. Pomela bi žeravu i lug s peke i digla je popeškon. S rukan bi digla pogaču nako vruću, i odma bi je okrenila i prigledala. Stavila bi je uvijek u istu krpu na zid kraj kužine da se ladi. Ako bi ko doša i gleda pogaču odma bi rekla da se mora oladit, da se ne valja ist vruća jer će brzo provodnit ako se vruća načme. Mi dica to nismo nikad puno mogli čekati i uvijek bi nam dala dok je još bila mlaka. Njena kora hrskava i zlatna i njena meka i mirisna pupa ne more se mirit s nijednin kruvon na svitu. Njemu ne treba ni sira ni salama. On je sam za se cila spiza. Umrta je naša prababa i s njom cili njezin ritual pečenja pogače, ali nikad neće umrit oni miris iz njene traveše u kojoj je uvijek bilo u žepu malo kruva od pogače.

Martina Vidović 8. r.

SUSRET S PJSNIKINJOM SANJOM PILIĆ

Napisala: Ana Ercegović VII r.

Dana 04. ožujka osnovnu školu „Rogoznica“ posjetila je poznata spisateljica Sanja Pilić u organizaciji izdavačke kuće „Alfa“. Gospođa Sanja piše prekrasne priče za djecu mlađeg, a i djecu starijeg uzrasta. Svoje veselo raspoloženje je odmah prenijela na učenike nižih razreda. Nakon što nam je predstavila svoje knjige, pročitala nam je neke priče po želji učenika. Priče su bile humoristične i zabavne, točno prilagođene djeci mlađeg uzrasta. Nakon pročitanih priča, na red je došlo postavljanje pitanja. Isprva su se djeca malo sramila, ali nakon par minuta obasuli su pitanjima gospođu Sanju. Saznali smo puno o njoj: tko joj je bio najbolji prijatelj u djetinjstvu, koji su joj nadimci bili, što je voljela jesti, a što ne, tko joj je najdraži književnik, koja joj je najdraža priča i još puno puno toga. Nažalost, Sanja se žurila pa je morala ubrzo napustiti našu školu, ali je obećala da će nam doći opet jer joj je bilo jako lijepo. Mi se radujemo tome jer je ovo bilo jedno prekrasno iskustvo. Ne samo da smo upoznali jednu kvalitetnu i jako simpatičnu spisateljicu, već smo upoznali mnoštvo zanimljivih priča u kojima možemo naći odgovore na probleme koji zadaju brige svoj djeci u razvoju. Poklonili smo joj u znak zahvalnosti buket mimoza iz našeg vrta.

Valentina Živković, 8. r

Frane Đurović, 5. r

DAN PLANETA ZEMLJE

Tijekom drugog školskog sata svi učenici nižih razreda zajedno sa svojim učiteljicama prošetali su do mjesta s prigodnim transparentima o ekologiji, te su dijelili prolaznicima prigodne letke o očuvanju okoliša. Cijeli njihov put prati je brod eko-patrole na kojem su bili učenici u zelenim majicama koji već od prije sudjeluju u eko-akcijama. Sve je popraćeno medijski. Cijela akcija je osmišljena u suradnji sa ŠRD GOF.

Dana 22. travnja obilježavamo Dan planeta Zemlje. Tim povodom učenici naše škole pripremili su prigodan eko-program. Ovaj program je nastavak projekta koji smo započeli na Svjetski dan voda. U ovom projektu sudjelovali su učenici od prvog do osmog razreda i svojim zalaganjem priredili su pravi edukativni program. Priredba je započela eko himnom koju je napisala učenica Iva Štrkalj, a uglazbio profesor glazbene kulture Ivo Žepina.

Učenici drugog razreda svoj su doprinos ovom projektu dali recitacijama i literarnim radovima. Učenici šestog razreda su nam izrecitali pjesmu „Ekolog“, poučili nas gdje trebamo pravilno odlagati otpad i prenijeli su nam eko-poruke na talijanskom jeziku. Učenik sedmog razreda napravio je prezentaciju o kompostiranju. Učenice osmog razreda pokazale su nam koliko je pušenje zapravo štetno za ljude, a i za okoliš i na kraju svega osmašice su nam predstavile kroz Power Point i pomoću biltena eko-bonton. Jedna poruka iz našeg eko-bontona: „SJETI SE DA NISI VLASNIK ZEMLJE, NEGO NJEZIN ZAŠTITNIK I ČUVAR!“

Nadamo se da ćemo se svi pridržavati ovih pravila i održati Zemlju čistom za buduće naraštaje.

Roko Vidović 5.r.

Lana Matošin 5.r.

Karla Goleš 5.r.

ARGONAUTI

U organizaciji Ekološke udruge Argonauta iz Murtera, 12. i 13. rujna 2008. održala se dvodnevna manifestacija Festival održivog razvoja obale i otoka Šibensko – Kninske županije. Festival je dio projekta „Doprinos održivom razvoju obale i otoka Šibensko – kninske županije koji financira Ministarstvo vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske preko MATRA programa, a vode Ekološka udruga Argonauta i Sveučilište Wageningen, Nizozemska.

Službena prezentacija izlagača iz gotovo cijelog priobalnog i otočnog dijela Šibensko – Kninske županije (njih oko 90) započela je drugog dana festivala, 13. rujna, u 15:00 sati. Brojnim mještanima Murtera i njihovima gostima predstavili su se izlagači iz Rogoznice, Grebaštica, Brodarice – Krapnja, Šibenika, Skradina, Žirja, Vodica, Prvića Šepurine, Pirovca, Tisnog, Jezera, Betine, Murtera, NP Kornati, te izlagači i predstavnici iz **Tribunja**, čiji štand je odabirom žirija dobio nagradu za **najbolji štand**, te im je uručena pozivnica za **domaćinstvo drugog Festivala održivog razvoja obale i otoka Šibensko – Kninske županije**. Kao gosti izlagači sudjelovali su NP Krka i Etnoland Dalmati iz Pakovog sela.

Naša škola je svojim sudjelovanjem skrenula dostojnu pozornost na svoja ekološka zalaganja, dajući pri tom jedan od zapaženijih doprinosa cjelokupnoj manifestaciji.

ZELENO I PLAVO SRCE HRVATSKE

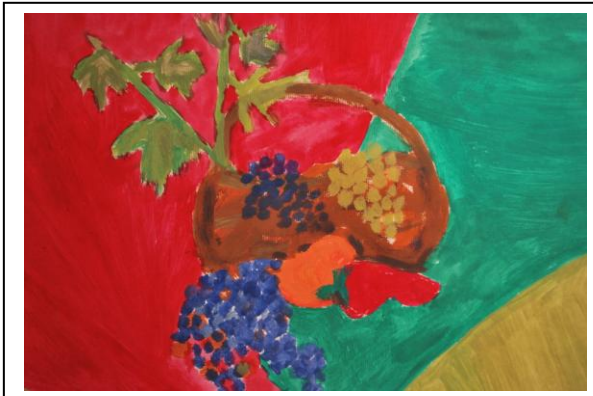
Zeleno i plavo srce Hrvatske... Ovaj naslov se odnosi na lijepe zelene šume i čisto biserno more. To ima veze s ekologijom, a ekologija ima sve veći i veći značaj za djelovanje čovjeka. Sve češće oko sebe vidimo poruke koje nam govore da uništavamo okoliš i da trebamo „misliti zeleno“ ako želimo preživjeti i ostaviti Zemlju ugodnu nama i sljedećim naraštajima. Čovjek je gotovo kroz cijeli svoj razvoj djelovao u skladu s prirodom. Kroz stotine i tisuće godina živjeli smo u prirodi te od prirode, jednostavno prilagođavajući se svojim skromnim potrebama. Kako je naše znanje raslo, tako smo otkrivali sve više tehnologija koje su nam omogućavale učinkovitije iskorištavanje prirode te ugodniji život. Nije bilo problema dok je naš napredak tekao sporim tempom, ali u zadnjih stotinu-dvije godina naš utjecaj na prirodu jest postao problem. Životinjske i biljne vrste oduvijek su nastajale i nestajale, ali zbog čovjekovog djelovanja njihovo se izumiranje jako ubrzalo. Svakim danom nestaju vrste, za neke od kojih nismo možda ni znali, te se sad borimo da bismo očuvali na životu one životinje kojih je nekad bilo na pretek. Nekontrolirano se širimo i iscrpljujemo Zemlju, te ćemo se ubrzo naći pred vlastitim izumiranjem, ako nešto ne poduzmemo. Čovjek nije jedino živo biće u Hrvatskoj, on ovisi o mnogim drugim vrstama da bi preživio. Sa svakom vrstom koja strada, strada i dio čovjeka, a to mnogi ljudi ne shvaćaju. Ponašaju se kao da su sami na svijetu i kao da će sve vječno biti u redu. Ljudi moraju shvatiti da su oni samo jedan mali dio prirode, da ne mogu bez nje i da će oni sami stradati ako ovako nastave. Nitko ne misli da je dobro zagađivati, a i dalje svi zagađuju jer ne misle da se to odnosi baš na njih ili da to utječe, ali zapravo svi moramo zajedno raditi na tome da Hrvatsku ostavimo sve više čistom i ugodnom za život. Čovjek se mora vratiti u skladu s prirodom dok se ne pretvori u nešto neprirodno, jer tada će biti kasno. Svatko od nas može napraviti razliku već danas. Nitko od nas pojedinačno ne može natjerati velike tvornice da smanje zagađivanje i saniraju svoj otpad, ali djelujući na okoliš oko sebe i potičući druge da rade isto možemo polako zajedno mijenjati stanje zemlje. Hrvatsko srce jest zeleno i plavo, ali ne toliko koliko je prije sjalo. Zbog toga moramo dati sve od sebe i vratiti mu stari sjaj.

Valentina Živković 8.r.

Proizvodnja eteričnog ulja

Prodaja zadružnih proizvoda u školi

Karmen Lovrić, 7. r

Ivana Živković, 4. B r.

Pjesnik Slavko Babić u našoj školi

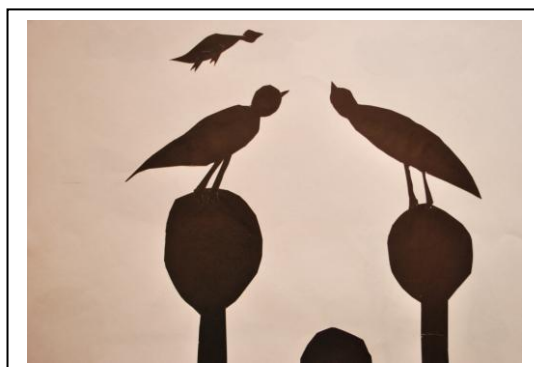

Dana 10. 02. naš razred je posjetio Slavko Babić, poznati dalmatinski pjesnik. Kao i uvijek, mislili smo da ćemo imati redovni sat hrvatskog jezika, ali nas je gospodin Slavko spasio od toga. Dočekali smo ga s oduševljenjem i radosnim usklikima. Podijelio nam je kopije kazala svoje najnovije knjige „Ozbiljne misli na popularan način“ i mi smo imali čast birati pjesme koje želimo čuti. Nakon pročitane pjesme, gospodin Slavko bi nam protumačio neke nepoznate riječi koje bi se javile u njegovim razmišljanjima o pojedinim temama.

Priča nam o sebi i svojem djetinjstvu, o svojim uspjesima i talentima i objašnjava svoje emocije i osjećaje koje su se javljale dok je pisao knjige. Čak smo saznali za koga navija, ali to će ostati naša mala tajna. Na kraju sata, dok su učenici pisali svoje dojmove, gospodin Slavko nam je i zapjevao. Obećao nam je da će nas opet posjetiti ali sljedeći put s drugom knjigom, i naravno, jako smo nestrpljivi zbog toga.

Antonio Jukić, 5. r

Marko Fakčević, 5. r

Četvrtaši u Zagrebu

NAŠI ČETVRTAŠI BILI SU U ZAGREBU U PERIODU OD 14.10.DO 17.10.08. POD VODSTVOM UČITELJICA MAJE ERCEGOVIĆ I ELVIRE VUKOREPE.

ŠKOLA U PRIRODI U ŽIVOPISNOM GRADU MLADIH PONOVRNO JE BILA PUN POGODAK. SADRŽAJE KOJI SU PLANIRANI ŠKOLSKIM KURIKULUMOM I GODIŠNJI PLANOM I PROGRAMOM VRLO USPJEŠNO UČITELJICE PROVODE NA TERENU IZVAN UČIONICE KAKO BI ZADANE SADRŽAJE UČENICI ŠTO BOLJE I LAKŠE USVOJILI. ISTRAŽIVANJA SU POKAZALA DA TAKVO UČENJE POLUČUJE NAJBOLJE REZULTATE I NAJDULJE OSTAJE U SJEĆANJU.

UČENICI SU BILI PUNI DOJMOVA, JER SU POSJETILI SVE NAJVAŽNIJE DIJELOVE ZAGREBA I OPAZILI BOJE JESENI U MAKSIMIRU.

PROSLAVILI SMO I JEDAN ROĐENDAN, UČENICE KRISTINE LOVRIĆ, KOJA ĆE GA SE SIGURNO DUGO SJEĆATI.

Antonija Ercegović, 6. r

Lora Matijević, 6. r

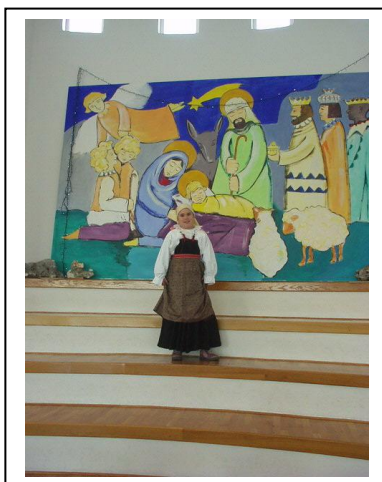
Sveti Nikola u našoj školi

Dana 5.12. u učionici 1. razreda održana je mala svečanost u čiju dana Sv. Nikole. Prvaši i drugaši su mu otpjevali par pjesmica i odigrali par igrokaza. Sv. Nikola je došao u učionicu s velikom vrećom punom darova. Dočekali su ga smijehom i veselim uzvicima. Zatim im se pridružio Krampus i skupa sa Sv. Nikolom je podijelio darove. Nakon podjele darova Sv. Nikola je otpjevao pjesmicu s prvašima i nastavio je putovanje po našoj školi. Otišao je do učionice 3. i 4. razreda, podijelio im je čokoladice i napustio nas je. Svi učenici nižih razreda su sretni i zadovoljni nastavili svoj školski dan.

BOŽIĆNA PRIREDBA

Ove godine je 23. 12. tradicionalno, uoči odlaska djece na zimske praznike, održana i bogata Božićna priredba. U njoj su svojim raznolikim i veselim nastupima učenici naše škole razveselili i obogatili za još jedno lijepo iskustvo sve nazočne, od djece i nastavnika do roditelja. Također valja napomenuti da je u sklopu obilježavanja Božića i Nove 2009. godine organizirana prodaja proizvoda naše školske zadruge „Krtol“ u Rogoznici.

MEĐUNARODNA RAZMJENA UČENIKA „ALPE – JADRAN“**02.02. PONEĐJELJAK**

Iz Rogoznice na put u Sloveniju krenuli smo u 6 sati. Nakon šest sati vesele atmosfere stigli smo u Sloveniju. Pred školom su nas toplo dočekali učenici i ravnatelj OŠ Janka Modra. Uputili su nas u njihovu školu te nas odveli na ručak u školsku menzu. Nakon ručka otišli smo u slobodnu učionicu u kojoj smo se predstavili jedni drugima, predstavili smo naše škole te smo razmjenili darove. Njihova škola se sastoji od matične škole i još dvije male škole. Ima 120 djece vrtićke dobi dok 495 učenika podučava 54 učitelja. Zvono se oglasilo, a mi smo krenili u rodnu kuću Jurja Vege. Dok su nam dvije cure pričale o njegovoj povijesti, mi smo se počele upoznavati. Malo smo se grudali, a zatim se opet uputili u školu na plesanje hip-hopa i polke. Učiteljica Nataša nas je naučila plesati hip-hop, a zatim i polku, karakterističan slovenski ples, uz pratnju harmonika koje su svirali učenici OŠ Janka Modra. Nakon napornog dana utonili smo u san u hotelu „Park“.

03.02. UTORAK

Morali smo se rano probuditi jer njihova škola počinje u 7:30. Doručkovali smo te krenili u likovnu radionicu. Uz pomoć učiteljice likovne radionice, Gordane, nacrtali smo kozolac pomoću ugljena i krede, a kasnije i temperama. Kozolac je karakterističan za slovensku arhitekturu i ne možemo ga pronaći nigdje u Hrvatskoj. On služi za sušenje kukuruza i sijena. Nakon likovne radionice otišli smo na sat tolerancije koji je bio veoma poučan. Nakon što smo shvatili poantu sata tolerancije, učenici OŠ Janka Modra povelili su nas do dvorane tjelesnog odgoja. Tamo su nam Anđela Paleka i Antonela Bolanča izvele katu nakon čega je uslijedilo malo natjecanje u odbojci i graničara. Nakon dobre zabave krenuli smo u razgledavanje Ljubljane.

**Naši učenici u Sloveniji
(2. 2 - 6. 2. '09.)****04.02. SRIJEDA**

U srijedu ujutro imali smo nekoliko sati plesa, točnije dva sata. Odlično smo se zabavali te smo upoznali cure koje treniraju hip-hop. Kada je zvonilo, one su trebale otići, a mi smo ostali dalje plesati. Nakon ručka krenuli smo u razgledavanje Postonjske jame. Putem do cilja posjetili smo predjamski grad. Dvije učenice su nam prepričale legendu o vitezu Erazmu. U Postonjskoj jami smo vlakom prešli dva kilometra, a zatim smo nastavili pješke. Razgledavali smo Lijepe jame koje su podjeljene na 3 dijela, a to su Špagetna, Bijela i Crvena dvorana. Bijela dvorana je dobila ime po bijelim stalaktitima i stalagnitima koji se sastoje od čistog vapnenca. U Crvenoj dvorani su crveni stalagniti dok je najljepša i najveća koncertna dvorana u kojoj će se uskoro održati izložba kostura dinosaura. Najljepša siga u Postonjskoj jami je Brilljant. U Postonjskoj jami se nalazi mnogo špiljskih životinja od kojih je najpoznatija čovječja ribica. Nakon toga otišli smo u muzej u kojem smo vidjeli „Živu maketu Cerničkog jezera“. Nakon razgledavanja starih predmeta tih krajeva zaputili smo se u hotel.

MEĐUNARODNA RAZMJENA UČENIKA „ALPE – JADRAN“

05.02. ČETVRTAK

Četvrtak smo proveli grudajući se. Profesor Robert nas je naučio skijati. Uskoro nam je skijanje dosadilo pa smo skinuli skije i radili anđele u snijegu. Nakon skijanja smo se vratili u školu na probu za sutrašnju predstavu. Večerali smo, a zatim smo plesali do 10 sati jer smo morali ići natrag u hotel.

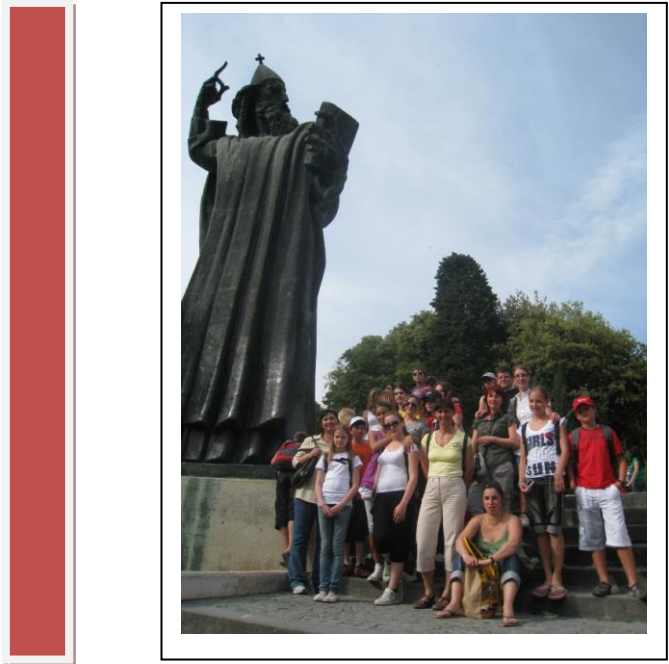
Učenici iz Slovenije u Rogoznici (11-15. 5.'09.)

U **ponedjeljak 11. svibnja** u 18 sati su došli naši prijatelji iz Slovenije. Kada su ušli u školu, počeli smo se družiti i zabavljati, a kasnije smo zaplesali i polku. Bilo nam je svima jako veselo i zabavno. **Drugi dan** smo imali **radionicu tolerancije** koja je bila jako poučna. Nakon radionice išli smo se pripremati za priredbu. Priredba je prošla odlično, a posebno su nas oduševili učenici iz Slovenije koji su imali par svojih točaka. Popodne smo išli na ribolov i poribljavanje te obilazak Rogoznice. U **srijedu** smo imali **likovnu radionicu**, crtali smo bunje. Bunja je kamena kućica koju su izgradili pastiri. Oko 11 sati smo krenuli na slapove Krke. Svi su se divili ljepoti tih slapova. Oko 18 sati smo se vratili u Rogoznicu. U **četvrtak** smo imali **športski dan**. Poslije podne smo išli u **Trogir, Split i Salonu** na razgledavanje. U Trogiru i Splitu nam je profesorica Paola bila jako dobra voditeljica, a u Salonu je profesor Teo isto tako bio dobar. Vratili smo se doma oko 18 sati. U **petak** smo dovršavali bilten i nakon toga smo zasadili maslinu prijateljstva koja sada stoji u našem školskom vrtu te će nas podsjećati na ovo divno prijateljstvo.

Tomislav Lušić 6 r.

06.02. PETAK

Stigao je posljednji dan. U školi smo sačekali da počne predstava na kojoj su Deloris, Tomislav, Mateja, Marko i Antonela su otpjevali pjesmu „Rogoznice moja mila“, Mateja je izrecitala svoju pjesmu, Anđela Gracin je izvela jednu plesnu točku, a svi zajedno smo otpjevali pjesmu „Oj lijepo je resti na deželi“. Pozdravili smo se sa svima i uputili se natrag za Rogoznicu sa prelijepim iskustvom koje će nam zauvijek ostati u sjećanju.
Željka Galovac 7. r.

MEĐUNARODNA RAZMJENA UČENIKA „ALPE – JADRAN“

DAN ŠKOLE I RIBOLOV S GOSTIMA IZ SLOVENIJE

Posjet učenika OŠ Janka Modra i njihovih nastavnika pao je u vrijeme proslave dana škole, 12. 5. 2009. Učenici iz Slovenije uključili su se u predstavu s nekoliko svojih točaka, čime su oduševili sve prisutne. Dvije škole razmijenile su svoje darove prijateljstva. Drugi dio dana proveden je u zajedničkom ribolovu i razgledavanju Rogoznice.

IZ BILTENA:

Stari zanati

Krtol
Uberu tanki prutići drveta. Oni moraju biti mali da bi ih mogli lakše savijati. Napravi se krug od nekog materijala i sa strane se stave vodilice, a zatim se prutići moraju u krug. Nakraju se napravi ručica i stavi se da se suši.

Izrada samara
Samar služi za magarce, mazge i konje. Samar se pravi od koprive, a s unutarnje strane šije se od sukna. S vanjske strane se stavi koža. U samaru se mogu staviti drva, pšenična raž i dr.

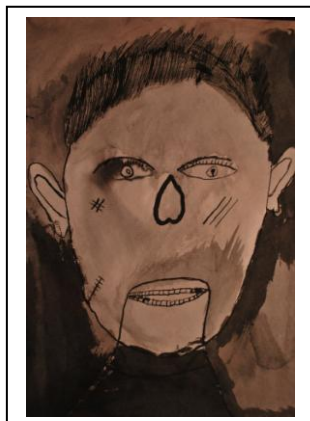
SIGURNO U PROMETU...

Naša kreativnost, naša mašta...

Željana Karabatić, 4. b

Duje Cvitić, 4. b

Kristijan Čapalija 4. a

ŠUMA

Šuma je kisikoglava,
još je bolje kada je svježeglava.
Kada lije kiša, šuma je mokroglava.

Kada je požar šuma je vatroglava,
najgore je kada je dimoglava,
tada dolaze vatrogasci.

Ipak je najljepša kada kroz nju šetaju
ljudoglavci,
a najzdravija je kad joj je glava kisikoglava.

Lana Matošin 5. r

SJENA I JA

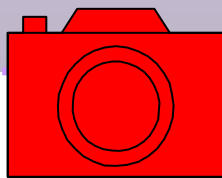
Odjednom se pojavila,
nije se najavila.
Pomalo me je zgazila,
a pomalo pratila.
Malo je skakutala,
a onda zalutala.
Nije me mogla naći,
kad se sama nezna snaći.

Ivana Živković 4. b

Rogozničke maškare

Veljača je vrijeme maskenbala i ljubavi. U Rogoznici su počele maškare. Svi su se namaškarali, odjenuli se u svoje kostime. Ispred pekarnice Roko bila je povorka koja je krenula prema našoj školi. Glavni je bio Krnjo, a iza njega su bile mažoretkinje i maškare. Ušli smo u školu. Prvo smo se svi pozdravili i malo ludovali uz bend koji je došao. Počele su pjevati „zvijezde“ škole. To su bili: Dora, Ivan, Frane, Zdenka, Ivana i Roko koji nažalost nije otpjevao cijelu pjesmu. Kad smo sve otpjevali, opet je svirao bend. Na kraju je bilo najbolje, presuda Krnji. Krnju su zapalili i tako završili presudu za sva loša djela počinjena tijekom godine.

Zdenka Nadilo
6. zraz

Naša kreativnost, naša mašta...

MASLINA

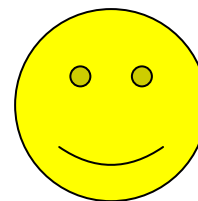
Vidio sam krasnu maslinu koju je obasjalo sunce. Njene krošnje podsjećaju na bedeme i prste starog čovjeka. Jako je stara, a njen korijen je debeo i čvrst. Oko nje ima puno sivog velikog kamenja. Grane su joj se objesile od težine plodova. Jako je debelog debla i plod joj je velik. Nekoliko maslina je već ljubičasto. Oko nje ima puno trave. U maslini živi mnoštvo nametnika, ali to njoj ne smeta. Lijepo je imati takvu maslinu jer daje dragocjen plod od kojeg se dobiva ulje. Zato mnogi ljudi brižno obrađuju svoje masline.

Duje Cvitić 4.b

MAGARAC

Magarac je draga životinja. Sličan je konju, ali je nižeg rasta. Najviše magaraca ima u Dalmaciji. Njegove spretne i čvrste kopite dobro se snalaze po kamenjaru. Koristi se za nošenje tereta jer je jako izdržljiv. Magarac je ponekad jako tvrdoglav pa ne želi poslušati svog gospodara. Poznat je po svom revanju i velikim ušima. Omiljen je među turistima pa ga često fotografiraju. Čak ima i svoj spomenik.

Lea Serdarević 2. r.

Naša kreativnost, naša mašta...

<p>JOŠ JEDNA PJESMA O MORU</p> <p>More bit da je more mora digod srića digod kriv sa sedan kora</p> <p>More bit da je more muka ma uvijek ka sidro ka nika sritna luka</p> <p>More bit da je more tajna ludo ka nevera ma lipo ka divna bajna</p> <p>Ipak, jema bit da je more mati zvizda sivernica ća te puten prati</p> <p>I da je vično ka vični plamen more ti je svetinja sudbima i amen</p> <p>Valentina Živković 8. r.</p>	<p>OVAKO SE PIŠE PJESMA O DOMOVINI</p> <p>Ovo je moja i tvoja domovina. Ja domovinu volim i za nju molim. Uz tebe smo imali sreće i ne trebamo ništa veće. Ti si kao vila koja nam je uvijek mila.</p> <p>Šime Goleš 4. b</p> 	<p>LEPRŠAVE BALERINE</p> <p>U bijelim haljinama lepršave balerine, plešu veselo tijekom cijele zime.</p> <p>Martina Radić 3. r.</p> <p>Marijana Županović, 5. r</p> <p>Karmen Goleš, 7. r</p>
---	---	--

PUT NA GRADINE

23.05. U 8:00 sati četvrti i peti razred krenuo je prema Marini Frapi. Do Marine vodile su ih Milica i Matea. Kad su došli u Marinu Frapu namazali su se kremom protiv sunca, pojeli krafne i popili čokoladno mlijeko. Tada su krenuli na Koprišće, usput su vidjeli jezero Zmajevsko oko. Na Koprišću podijelili su se u tri grupe. Svatko je dobio svoj dio plaže da obavi zadatak. Nije bilo puno smeća pa su se sakrili u hlad da se malo odmore. Bilo je pakleno vruće. Nakon toga krenuli su na Gradine na ručak. Svi su se dobro zabavili, igrali su nagradne igre i imali predavanje. Zaboravila sam vam reći da su na Koprišću dvije djevojčice upale u more, a dječak i djevojčica poderali hlače. Putnici su brodom došli do Rogoznice gdje ih je čekao autobus. To mi je bio najbolji dan u životu.

Kristina Lovrić 4. a r.

Ekскурzija 8. razreda

Osmaši na ekskurziji u Istri

Napokon je došao i taj dan, 14. 04. dan polaska na ekskurziju. Okupili smo se pred školom s roditeljima, oprostili se i krenuli na put. Vožnja do Rijeke je bila jako zabavna. U Rijeci nam se pridružio naš vodič, gospodin Željko, koji nas je zajedno s našim razrednikom Teom Matijašem i profesoricom Nadom Balov proveo kroz ekskurziju. U Trsatu smo vidjeli svetište i kip Pape Ivana Pavla II., a nakon obilaska smo otišli na ručak u jedan od obližnjih restorana. Zatim smo se uputili u najmanji grad na svijetu, Hum. Posjetili smo i Motovun, akropolsko naselje u kojem su se odvijale mnoge bitke. Umorni i iscrpljeni od puta stigli smo u hotel Palma, smjestili smo se i otišli na večeru u susjedni hotel Histria.

II. dan smo posjetili Pulu, amfiteatar i Brijune. Na Brijunima smo se vozili u vlakićima iz kojih smo gledali životinje. Bili smo u muzeju prepariranih životinja koje su nekoć živjele na Brijunima. Na otoku smo se zadržali 4 sata. Nakon večere smo svi otišli u svoje sobe da bi se spremili za diskoteku. U diskoteku je bilo ludilo i upoznali smo osmaše iz Osijeka s kojima smo proveli dvije večeri.

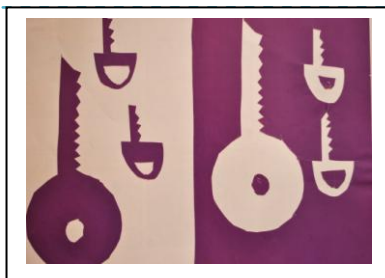
III. dan smo posjetili zvezdarnicu u Vodnjanu u kojoj smo imali predavanje o nastanku zvijezda i svemira. Nakon ručka posjetili smo jamu ?????? u kojoj smo vidjeli čovječju ribicu. Nakon toga smo se uputili u hotel na večeru tijekom koje smo imali proslavu rođendana. Nakon večere otišli smo u diskoteku gdje smo nastavili slavlje.

Posljednji dan smo svi bili tužni jer smo morali ići kući. Nakon doručka smo otišli u svoje sobe da se spakiramo jer smo poslije ručka morali krenuti. Na povratku kući posjetili smo Eufrazijevu baziliku u Poreču i Opatiju. U busu smo svi bili pospani i umorni tako da smo do Rogoznice spavali. Kad smo došli kući razbudili smo se jer smo vidjeli roditelje koji nam i nisu toliko falili tijekom ekskurzije. Svi smo se složili da nam je ta četiri dana bilo super, ali da je bilo prekratko.

Martina i Maja Vidović 8. r.

Deloris Lušić, 7. r

Šime Goleš, 4. B

Željka Galovac, 7. r

19. 02. 2009. SNIJEG U ROGOZNICI

VJETAR

Ja sam vjetar,
stigao sam iz daljine
i zatresao grane.

Poskočio, zazviždao,
lovice se igrao i
lijepo se nasmiješio.

Gudalo sam zasvirao
i zijevnuo

Pala je noć,
ja moram drugdje poć,
vratit ću se opet.
Laku noć!

Lucija Lovrić 4. a raz.

BURA

Kad zapuše marčeva bura
ka' da se stisnu škoji,
ne gredu onda vapori
bisnog se vala svak boji.

Kroz tvrde i uske kale
našla je svoje pute;
sve ča lize i dašće
slegla je pod svoje skute.

Samo joj u špaheru vatra
ne daje gušta, prkosi.
Plamik joj jezik plazi
fumar joj dim donosi.

Marija Živković
8. razred

VJETAR

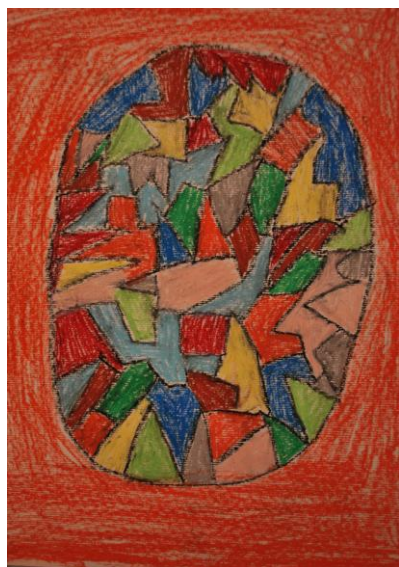
Ja sam vjetar,
stigao sam iz daljine.
Zapuhao sam jako
i krenuo u pustolovine.

Otišao do dućana,
zaplesao
i zapjevao,
pozdravio baku,
i u auto udario.

Išao sam u restoran,
kafić
i u kupovinu,
ubrao cvijet
i zahućao.

Pronašao kaput
i pobjegao.

Ivana Guteša 4. a raz

Ivana Živković. 4. A

Dora Sablić. 4. A

Naša kreativnost, naša mašta...

BIO SAM BOR

Ratao sam u gustoj vazdazelenoj šumi okružen svojom zelenom braćom. Svako jutro slušao sam veseli pjev šumskih ptica koje su se radovala izlasku sunca. Na meni su se odmarali strašni i brzi sokolovi. Po mojim granama su skakale male brze vjeverice, a posebni ukras u mom podnožju bile su gljive i šumske jagode.

Jednog hladnog jutra probudila me je buka motorne pile i za nekoliko trenutaka sam pao na pod. Okrenutog naglavce odvozili su me iz šume daleko u grad. Posljednji sam put u suzama gledao svoju šumsku braću.

Dovezli su me pred veliku kuću i unijeli u toplu sobu u kojoj sam imao posebno mjesto. Okitili su me lijepim šarenim ukrasima, a na najviše grane stavili su mi staklene ptičice i veliku sjajnu zvijezdu. Djeca su mi se radovala i plesala oko mene, a odrasli su pod moje najniže grane stavljali šarene kutije.

Ispočetka sam bio znatiželjan što se to događa i sretan zbog djece, ali to je kratko trajalo. Soba je bila mala i pretopla, bez sunca i zraka pa su se moje grane polako objesile. Nije bilo jutarnjeg izlaska sunca i malih vjeverica. Svakog dana sam bio sve tužniji i tužniji, a kad su mi otpale iglice mislio sam da ću umrijeti.

Ubrzo sam ponovo putovao naglavce, ali samo do obližnjeg otpada. Ono što sam tamo zatekao zaprepastilo me: ugledao sam desetke borova kako beživotno leže kraj kontejnera. Bacili su me na ostale. Zagrlio sam ih svojim golim granama i zaspao zauvijek sanjajući gustu vazdazelenu šumu.

Roko Vidović
5. r.

SVAKAKOGLAVA ŠUMA

Jedan dan šuma je zelenoglava,
no uzalud po jeseni je gologlava.

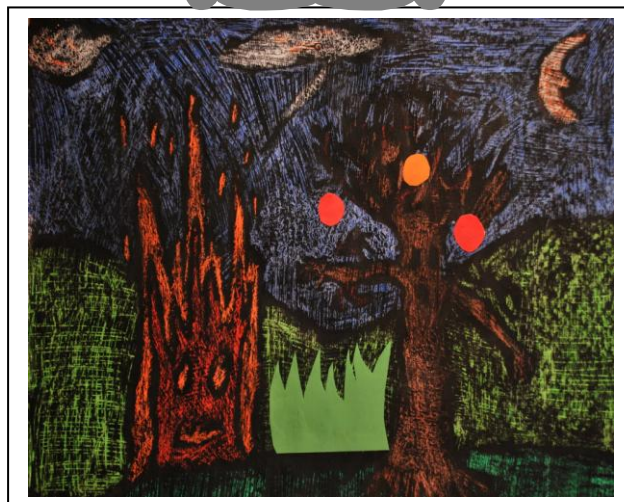
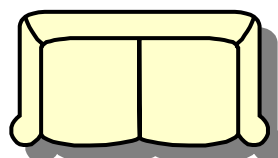
Ljeti je sunčanoglava,
dok je zimi snježnoglava.

Kada je proljeće ona je
plodnoglava.

Sva godišnja doba je
raspoložoglava!

Jedan dan je dosadnoglava,
no drugi dan je puna
ČOVJEKOGLAVA.

Karla Goleš 5. raz.

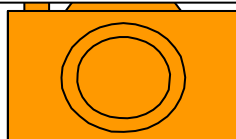
(.....)

Naša kreativnost, naša mašta...

OSVRT NA PREDSTAVU

11.03.2009. godine smo gledali predstavu „Oholica“. Prvo su se Milena i Milana svađale oko ideje o predstavi. Milana je odlučila da će ona biti kraljevna. Ulovila je leptira i stavila ga u zlatnu kutiju. Nakon toga otišla se igrati u park sa svojom zlatnom leptiricom. Loptica joj je upala u jezero i žabac ju je izvadio, ali joj je nije dao. Morala mu je ispuniti jednu želju. To je bilo da pusti leptira na slobodu. Milana to nije htjela, ali je ipak uzela lopticu. Kasnije joj je ponovno loptica upala u jezero i žapcu je morala ispuniti tri želje. Prva želja je bila da žabac jede s njom za stolom. Žabac je jeo sve što mu je dala. Čak i vilicu. Druga želja je bila da spava u njenom krevetu. Kada je kraljevna zaspala, žabac je oslobodio leptira. Ujutro kada se kraljevna probudila vidjela je da nema leptira. Morala ga je poljubiti, a kada ga je poljubila on se pretvorio u princa. Kraljevna je htjela da se oni vjenčaju, ali princ nije. Na kraju su Milena i Milana pjevale i plesale.

Ivana Guteša 4. a

ZAGREB

Jednog lijepog utorka otputovali smo u Zagreb. Trebalo je šest sati da dođemo tamo. U autobusu smo pričali, igrali se i pili. Dva puta smo stajali da bismo pojeli i odmorili se. Kada smo došli u Zagreb prošli smo kroz park i otišli u zoološki vrt. Vidjeli smo puno životinja. Poslije toga smo otišli u hotel da se raspakiramo.

Sobe su bile lijepe i imale su krevete na kat. Kasnije smo se tuširali i išli na večeru. Večera je bila ukusna. Kad smo sve pojeli došla je animatorica. Igrali smo svakakve igre, a poslije smo otišli na spavanje.

Sljedećih dana smo obišli HTV, Tehnički muzej, Muzej Dražena Petrovića i Sabor. Jednu večer smo imali tulum povodom Kristininog rođendana, a drugu večer smo imali pidžama party.

U petak ujutro spremili smo se za povratak kući. Taj dan je padala kiša tako da nismo mogli nigdje stajati i razgledati.

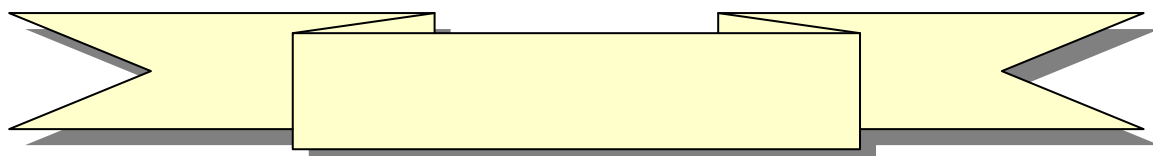
Marko Galić 4. a

Naša kreativnost, naša mašta...

LIJEK ZA DOSADU

Jedne večeri u Anin krevet zavukla se dosada. Ona je u školi inače jako radosna, aktivna i društvena. Tog dana Ani je sve bilo dosadno. Bio je to prvi dan ljeta. Ana je prije obožavala ljeto, ali ovog ljeta joj je bilo dosadno. Sva su se djeca igrala, a ona je sjedila na zidu. Nisu joj odgovarala druženja s prijateljicama, igre s društvom i njihovi razgovori. Ništa je nije moglo razveseliti. Ana je željela psa, ali se njeni roditelji s tim nisu slagali. Zato je bila tužna i sve joj je bilo dosadno. Mama i tata su primijetili da se promijenila i ispunili su joj želju. Dosadi je došao kraj. Ona i njen pas družili su se cijelo ljeto sa svima i sve je bilo po starom osim što Ana više nije išla sama kući.

Marica Ercegović 3. raz.

RAZGOVOR S KRALJEM PETROM KREŠIMIROM

Krajem mjeseca siječnja moji rođaci su mi ponudili da idem s njima na nebo i da će ići razgovarati s kraljem Petrom Krešimirom IV. Ja sam pristala i sutradan smo krenuli. Kada smo došli započeli smo intervju s njim.

-Možemo li razgovarati s vama?

Da, naravno.

-Koga ste naslijedili?

Svoga oca Stjepana I.

-Gdje ste stolovali?

Stolovao sam u Biogradu.

-Tko vas je naslijedio?

Dmitar Zvonimir. Moj neizravan potomak.

-Što vam je velika slava?

Velika slava mi je što sam izgradio velike dalmatinske gradove i brojne Hrvatske otoke.

-U kojem ste stoljeću vladali?

Vladao sam u 11. stoljeću.

-Puno vam hvala što ste razgovarali sa mnom!

Ništa. Bok, djevojčice.

Željana Karbatić 4. b raz.

RAZGOVOR S PROFESOROM IVICOM BADŽIMOM

Zašto ste se odlučili postati profesor?

-Zato što sam se od malih nogu bavio sportom.

Zašto predajete baš taj predmet?

-Zato što je to fakultet koji kada ga završiš postaješ profesor, a možeš biti i trener u nekom klubu.

Koliko godina predajete?

-Predajem 7 godina.

Koju ste ocjenu imali iz predmeta koji predajete?

-Čistu peticu.

Koji vam je, uz TZK, bio najbolji predmet? Zašto?

-Tehnički. Svi mi imamo 'žicu' za nešto, a ja volim rad s rukama... I to je predmet najsličniji tjelesnom.

Mislite li da je vaš predmet važniji od drugih?

-Pa, što se tiče zdravlja, tjelesni je najvažniji.

Mislite li da ste strogi?

-Ne.

Je li vam dosadio posao vaš posao?

-Nikada.

Je li vam draže raditi sa mlađom ili sa starijom djecom?

-Sa mlađom jer s njima je sve igra.

Što vas najviše ljuti kod djece?

-Disciplina.

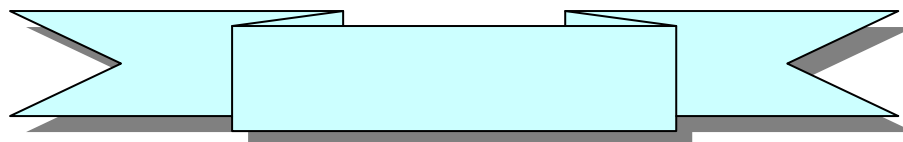
Je li težak vaš posao?

-Pa, ako radiš nešto što voliš, onda ti to nije teško.

Koji biste predmet još, osim tjelesnog, htjeli predavati?

-Tehnički. Zato što volim predmete gdje je manipulacija rukama. Kao tjelesni. Zanimarimo sada informatiku i računala, ja ne bih mogao predavati hrvatski ili engleski.

Ana Ercegović i Antonija Ercegović 6. raz.

RAZGOVOR S PROFESORICOM BLAGOM MILIŠOM

Zašto ste se odlučili predavati baš taj predmet?

- Zato što sam uvijek voljela čitati i htjela sam svoje znanje prenijeti djeci.

Koju ste ocjenu imali iz predmeta koji predajete?

-Iz hrvatskog? Pet.

Koji biste još predmet htjeli predavati, osim hrvatskog? Zašto?

-Voljela bih predavati strani jezik ili matematiku. Zato što je matematika zanimljiva, htjela bih je učiniti laganom djeci. Oni misle da je matematika strašno teška, a ako se približi ona može biti jako lijepa i zanimljiva.

Koji vam je bio najdraži predmet u školi?

-Hrvatski.

Osim hrvatskog?

-Pa, skoro svi u osnovnoj školi, a u srednjoj nisam voljela kemiju, nisam voljela biologiju i tako....

Mislite li da je vaš predmet važniji od drugih?

-Ne, ne mislim.

Mislite li da ste strogi?

-Nisam. Bilo bi bolje da sam stroža.

Je li vam dosadio vaš posao?

-Pa, nije. Još nije.

Jeste li zadovoljni svojim poslom?

-Jesam.

Zbog čega vas najviše ljute djeca?

-A, ljute me kada su zločesti, kada se prave pametni i kada ne vole i ne će uče.

Koji vam je bio najsmješniji događaj s djecom?

-Još dok sam radila u Primoštenu, onda je u školi bio jedan mađioničar sa zmijama. Sat iza, nakon što je on otišao, netko je kucao na vrata našeg razreda. Onda je jedan učenik, misleći da je ponovo mađioničar uzviknuo: „Zmije! Zmije!“ Svi su drugi pogleli pod klupu i previjali se od smijeha. Bio je to Filip Gaćina.

A, najgori događaj s djecom?

-Najgori događaj? Nema najgoreg događaja.

Koliko godina radite?

-28 godina.

Je li vam draže raditi sa mlađom ili sa starijom djecom? Zašto?

-Sa mlađom. Zato što se stariji prave pametni, počinju biti pomalo bahati i pomalo su mi dosadili. Više volim kada su djeca prirodna i kada se ne prave pametni.

(nastavak na sljedećoj stranici)

(nastavak s prethodne stranice)

Što biste promijenili u školi?

-Uff... Voljela bih da nema ispitivanja. To bih promijenila. Želim da se samo da ocjena na osnovu toga kako se tko trudio i kako se zalagao.

Što vam je najdraže u vašem poslu?

-Najdraže mi je kada su djeca dobra, kada uče, kada razimiju ono što uče i kada to znaju primjeniti u životu.

Što mislite, vole li vas učenici?

-Pa, neki da, a neki ne. Ovisi.

Što mislite o sebi kao profesorici?

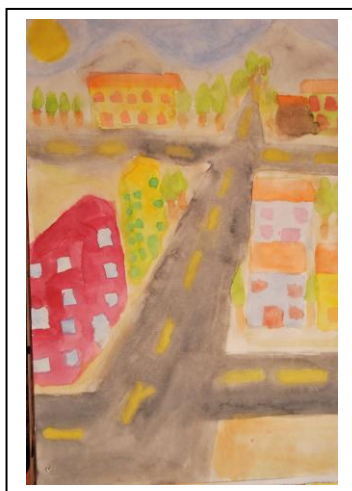
-Mogla bih biti malo stroža. Mislim da sam dobra i trudim se biti.

Antonija Ercegović i Ana Ercegović 6. raz.

IZLET NASTAVNIKA U MEĐUGORJE

Tomislav Lušić, 6.r

Deloris Lušić, 7.r

Zdenka Nadilo, 7.r

IZMIŠLJENI INTERVJU S KRALJEM TOMISLAVOM

Jednog siječanjskog dana kad sam bio u Zagrebu, sjedio sam ispod spomenika kralja Tomislava. Bilo mi je dosadno, no kada od jedan put spomenik je oživio. Ja sam se prepaao, no onda sam ga počeo ispitivati.

-Kralju Tomislave, kako ste oživjeli?

Pa lijepo, nisam te mogao gledati kako se dosađuješ.

-Koliko ste bitaka osvojili?

Ne sjećam se, ali znam da ih je bilo mnogo.

-Kakvu ste odjeću nosili vi i vaši vojnici?

Imali smo oklop, mač, štit i plašt.

Maleni, mogu ja tebe nešto pitati?

-Možete kralju, recite što god hoćete.

Kakve su ovo naprave koje se kreću na ovim kolima?

-To su automobili i nisu postojali u vaše vrijeme.

Kralju Tomislave, tko vas je naslijedio?

Mene je naslijedio Petar Krešimir IV.

-Kakva vam je bila posluga?

Jako dobra, no većinom su to seljaci iz mog rodnog mjesta.

-Gdje ste stolovali?

U Duvanjskom polju u Bosni i Hercegovini.

-Čujem da ste vladali samo tri godine.

Da, to je istina.

-Koje godine ste se proglasili kraljem?

925. godine.

-Hvala vam na vašoj velikodušnosti i možda se opet vidimo.

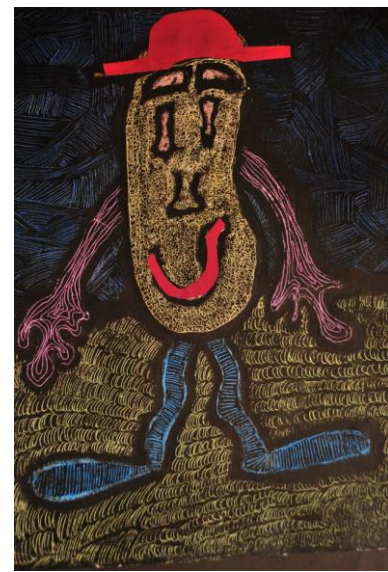
Doviđenja vaše veličanstvo.

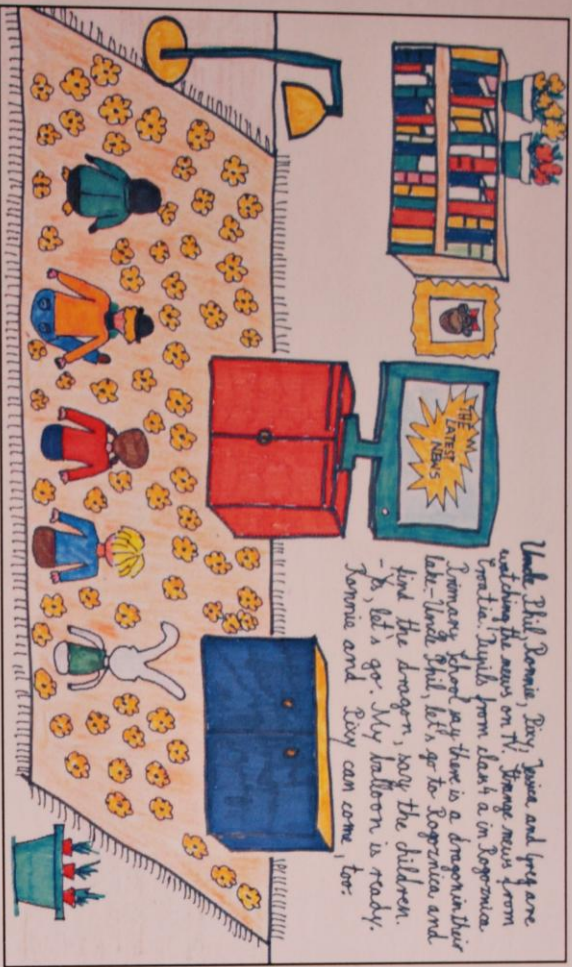
Antonela Bolanča 6.r

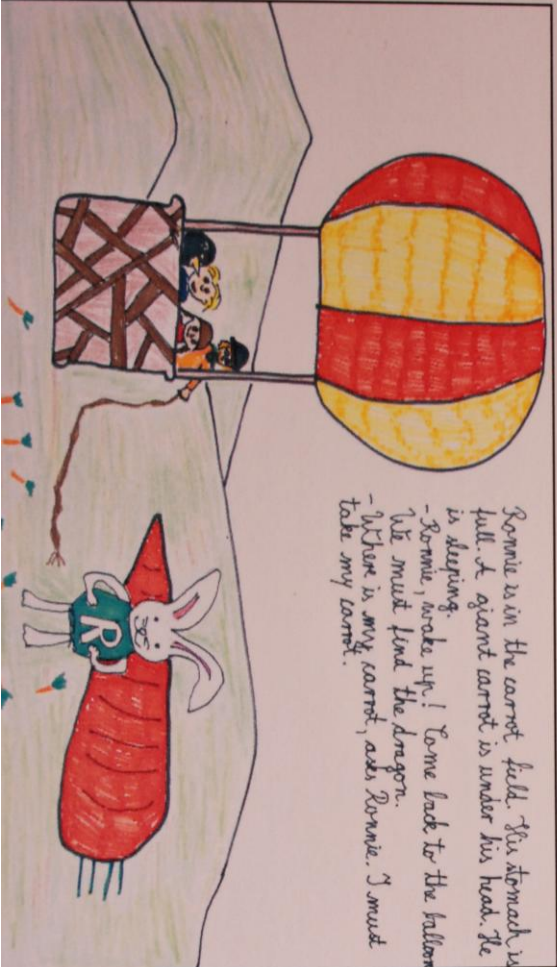
Marija Kovačić, 4. B

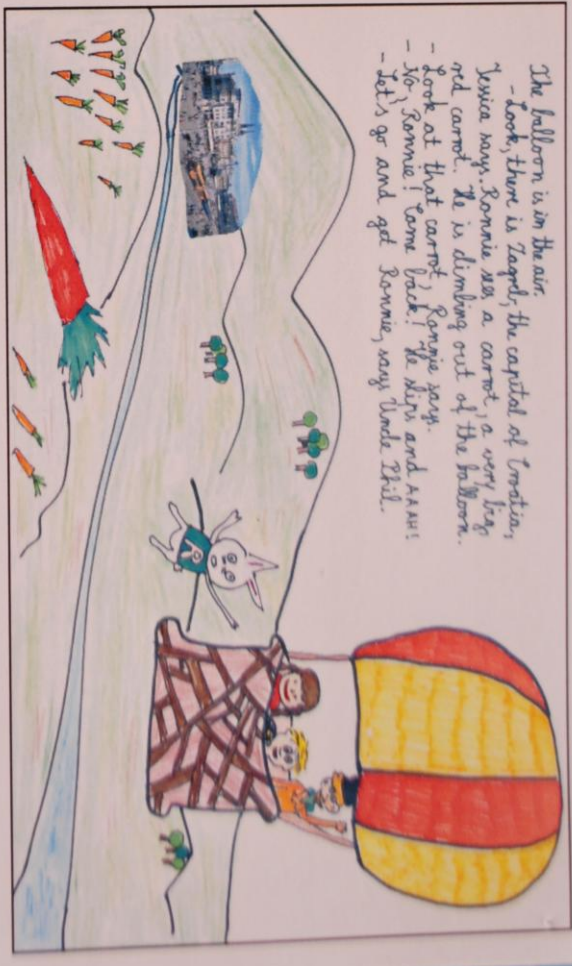
Ana Ercegović 6.r

Made Phil, Ronnie, Dixy, Jessica and Lucy are watching the news on TV. Jessica says from the table. Lucilla from class is in Sagonova. Ronnie says, 'I don't see there is a dragon in this tale.' Lucilla said, 'Let's go to Sagonova and find the dragon, say the children.'
 - 'Yes, let's go.' My balloon is ready, Ronnie and Lucy can come, too.

Ronnie is in the carrot field. His stomach is full. A giant carrot is under his head. He is sleeping.
 - Ronnie, wake up! Come back to the balloon. We must find the dragon.
 - Where is my carrot, asks Ronnie. I must take my carrot.

The balloon is in the air.
 - Look, there is Zapp, the capital of Creation, Jessica says. Ronnie says, a carrot, a very big red carrot. He is climbing out of the balloon.
 - Look at that carrot, Ronnie says.
 - No, Ronnie! Come back! He says and AAAH!
 - Let's go and get Ronnie, says Lucilla Phil.

After many days our friends are in Sagonova.
 - Look at all the children in front of the school. They are waiting for us, says Ronnie.
 - Welcome to Sagonova, the children scream. Let's go to the lake. We call it Dragon's Eye.
 - Where is my carrot, asks Ronnie.

IZ EKO - BONTONA

- U školu radije odlazim pješice ili biciklom nego automobilom jer tako štedimo gorivo, ne onečišćujemo okoliš, a i bolje je za zdravlje
- Nastojite što kreativnije i što više puta upotrijebiti karton, teglice jogurta i plastične bočice prije nego ih bacite
- Ne zaboravljaj ugasi svjetlo kad izlaziš iz sobe!!
- Ne ostavljajte otpad u prirodi - na plaži, u parku, u šumi..., a ako na njega naiđete, pokupite ga i bacite u prvi spremnik!!
- Kupujte proizvode čija se ambalaža može ponovo preraditi!
- Dok se brižete ili perete, nemojte pustiti da voda teče!
- Cure li slavine ili ventil, odmah ih popravite!

Priroda nije dar što smo je dobili od očeva, nego nasljeđe koje ćemo ostaviti potomstvu.

Rusel

Priredile: V. Živković i M. Vidović, 8. Razred

OŠ ROGOZHNICA